

Rep.Nr 08/852

# ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

## ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 11 APRIL 2008.

3<sup>e</sup> kamer

bediendecontract  
Tegensprekelijk  
definitief.

In de zaak:

**Marijke B.**

Appellante, geïntimeerde op incidenteel hoger beroep,  
vertegenwoordigd door Mr. H. Erzurumlu loco Mr. I.  
Velghe, advocaat te Gent - Wondelgem;

Tegen:

Adhesia VZW ( rechtsopvolger van Bewel VZW, na fusie  
van Bewel VZW met andere rechtspersonen), met zetel  
te 1000 Brussel, Oude Graanmarkt 10,

Geïntimeerde, appellante op incidenteel hoger beroep,  
vertegenwoordigd door Mr. E. Truyens, advocaat te  
2550 Kontich;

Na beraad spreekt de 3<sup>de</sup> kamer van het Arbeidshof te Brussel volgend arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder:

-Het eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis op tegenspraak gewezen op 7 november 2003 door de 2<sup>de</sup> kamer van de Arbeidsrechtbank te Brussel.

-Het verzoekschrift tot hoger beroep ontvangen op de griffie van het Arbeidshof te Brussel op 22 februari 2006.

-De besluiten, aanvullende en synthese besluiten voor geïntimeerde neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 12 september 2007, 22 november 2007 en 21 januari 2008.

-De besluiten voor appellante neergelegd ter griffie op 17 oktober 2007.

-Het bundel van appellante neergelegd ter griffie op 28 februari 2008.

Gehoord partijen in hun middelen van verdediging tijdens de openbare terechtzitting van 7 maart 2008. De debatten werden gesloten. De zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 11 april 2008.

★

★

★

**I. RELEVANTE FEITEN EN RECHTSPLEGING**

Mevrouw B is op 1 oktober 2001 in dienst getreden van de toenmalige VZW Bewel, thans de VZW Adhesia, als preventieadviseur directeur van de afdeling risicobeheersing van een externe dienst in de zin van art. 1 van het KB van 27 maart 1998 betreffende de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk (BS 31 maart 1998).

In haar arbeidsovereenkomst was een proefbeding opgenomen voor een periode van 1 jaar, ingaande op 1 oktober 2001 (art. 1).

Bij schrijven van 29 augustus 2002, maar aangetekend verzonden op 30 augustus 2002, werd zij door de VZW ontslagen met ingang van 2 september 2002 en met uitbetaling van een opzeggingsvergoeding van 7 dagen ingevolge haar proefperiode.

De VZW hield voor dat zij overeenkomstig art. 14 van het KB van 27 maart 1998 op 30 augustus 2002 het akkoord voor dit ontslag zou gevraagd hebben aan het adviescomité, maar zij kan hiervan geen bewijs voorleggen en zij betwist thans niet meer dat zij dit bewijs niet heeft.

Bij aangetekende brief van de advocaat van mevrouw B dd. 16 oktober 2002 werd ingeroepen dat door de VZW geen toepassing werd gemaakt van de beschermingsregeling van het KB van 27 maart 1998, zodat zij een schadevergoeding vroeg, gelijk aan het loon van 12 maanden, gecijferd op € 71.649,71. Tevens wordt gevraagd het vakantiegeld en de eindejaarspremie af te rekenen op het privé-gebruik van de firmawagen.

Partijen komen hierover niet tot overeenstemming, zodat op 13 december 2002 dagvaarding wordt uitgebracht door Mevr. B in betaling van een provisioneel bedrag van € 143.299,42 uit hoofde van vergoeding wegens miskenning van de toepasselijke regels inzake de beëindiging van haar functie als preventieadviseur, in betaling van een provisioneel bedrag van € 1.000 uit hoofde van vakantiegeld, vakantiegeld bij uitdiensttreding en eindejaarspremies

te vermeerderen met de wettelijke en moratoire intresten vanaf 30 augustus 2002; tenslotte wordt de afgifte gevraagd van de aangepaste sociale en fiscale documenten en de veroordeling van de werkgever tot naleving van zijn verplichtingen in verband met de betaling van de bijdrage tot de groepsverzekering.

Tijdens de procedure voor de eerste rechter doet mevrouw B. afstand van dit laatste onderdeel betreffende de groepsverzekering.

In het bestreden vonnis van 7 november 2003 wordt de VZW veroordeeld tot betaling van een schadevergoeding van € 3.750, te vermeerderen met de moratoire intresten vanaf 6 oktober 2002 en tot betaling van een bedrag van € 750 provisioneel ten titel van achterstallig vakantiegeld; de zaak wordt naar de algemene rol verzonden om aan mevr. P. toe te laten een exacte afrekening voor te leggen in verband met de door haar gevorderde vakantiegelden. De vordering in verband de eindejaarspremie wordt afgewezen als zijnde ongegrond en de kosten worden aangehouden.

De eerste rechter stelt vast dat de procedure van het KB van 27 maart 1998 inzake de beëindiging van de functie van preventieadviseur is miskend, daar geen bewijs wordt voorgebracht van een akkoord van het adviescomité m.b.t. de verwijdering van mevrouw B. uit haar functie.

Aangezien het KB niet in een uitdrukkelijke sanctieregeling voorziet, stelt de eerste rechter de schadevergoeding vast volgens de gewone regels van het verbintenissenrecht en hij begroot deze op € 3.750, te vermeerderen met moratoire intresten vanaf de datum van ingebrekestelling van 16 oktober 2002.

Omwille van de onduidelijke afrekening van het vakantiegeld en het vertrekvakantiegeld wordt een provisioneel bedrag van € 750 toegekend.

Bij verzoekschrift tot hoger beroep neergelegd ter griffie van het arbeidshof op 22 februari 2006 door de VZW Ahesia, als rechtsopvolger van de VZW Bewel, vecht deze het vonnis van de eerste rechter aan.

Mevrouw I. .... tekent incidenteel hoger beroep aan en vraagt de toekenning van haar oorspronkelijke vordering.

## **II. Beoordeling:**

### **2.1 Ontvankelijkheid:**

Nu geen betekeningakte van het bestreden vonnis werd neergelegd, kan worden aangenomen dat het hoger beroep tijdig werd ingesteld. Het is regelmatig naar vorm en ook aan de andere ontvankelijkheidsvereisten is voldaan.

Het is derhalve ontvankelijk.

### **2.2 Het KB van 27 maart 1998:**

In afdeling IV van het KB van 27 maart 1998 betreffende de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk werd het statuut van de preventieadviseurs geregeld, zoals van toepassing ten tijden van de tewerkstelling van Mevrouw B.

Art. 32 bepaalt wat volgt:

" art. 32: De raad van bestuur van de externe dienst duidt de preventieadviseurs of hun tijdelijke vervangers aan, vervangt hen of verwijdt hen uit hun functie na voorafgaand akkoord van de leden die de werkgevers en de leden die de werknemers vertegenwoordigen in het adviescomité.  
De raad van bestuur vraagt, indien geen akkoord wordt bereikt, het advies van de met het toezicht belaste ambtenaar. De procedure bedoelt in art. 15, vijfde tot achtste lid is van toepassing."

De VZW betwist niet meer dat zij geen bewijs kan leveren van het naleven van de bepaling van art. 32 van het KB.

Terecht heeft de eerste rechter gesteld dat het KB van 27 maart 1998 geen specifieke sancties voorziet bij het niet naleven van deze procedure.

Het Hof van Cassatie heeft in een arrest van 6 januari 2003 (RW 2002-03, 1424 met noot W. Rauws) gezegd dat een opzegging door een werkgever gegeven aan een diensthoofd veiligheid zonder voorafgaand akkoord van het veiligheidscomité het ontslag niet

onrechtmatig maakt, omdat de regeling in het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming geen bescherming tegen ontslag verleent, maar enkel de functie van het diensthoofd beschermt.

Dit arrest werd uitgesproken in toepassing van het toenmalige art. 833.2.1 ARAB en W. Rauws legt in zijn noot uit dat het Hof van Cassatie zich aldus keerde tegen wat tot dan toe in rechtsleer en rechtspraak de meerderheidsopvatting was, m.n. dat het voorafgaand vereist akkoord een ontslagbescherming verleende.

Rauws legt tevens uit dat de verdeelde rechtspraak i.v.m. de sanctie bij een opzegging in strijd met het ARAB, irrelevant is geworden, omdat het Hof van Cassatie in het hierboven aangehaalde arrest oordeelde dat de betrokken regeling geen bescherming bij opzegging biedt.

Waar het arrest van het Hof van Cassatie nog betrekking had op artikel 833 .2.1 van het ARAB geldt dezelfde conclusie voor het artikel 20 van het KB van 27 maart 1998 betreffende de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk.

Artikel 20 van het KB van 27 maart 1998 betreffende de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk regelt de verwijdering uit de functie van een interne preventieadviseur op vergelijkbare wijze met de verwijdering voorzien in het hier van toepassing zijnde art. 32 van het KB van 27 maart 1998 betreffende de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk.

Het enige verschil is dat in dit artikel 32 het akkoord voorzien wordt van de vertegenwoordigers in het adviescomité, terwijl voor de interne preventieadviseurs het voorafgaand akkoord vereist is van het comité voor preventie en bescherming op het werk.

Aldus moet ook met betrekking tot het hier van toepassing zijnde artikel 32 vastgesteld worden dat dit artikel geen bescherming geeft tegen ontslag, zodat men evenmin een gemeenrechtelijke sanctieregeling kan toepassen door het ontbreken van een uitdrukkelijke bescherming.

Evenmin kan rechtsmisbruik toegepast worden.

Appellante toont nergens aan dat er misbruik zou gemaakt zijn van de ontslagmogelijkheid tijdens de proefperiode.

Enkel de gewone opzeggingsregeling is van toepassing en deze werd door de VZW nageleefd.

Het hoger beroep van de VZW is dan ook gegrond in zoverre het de afwijzing van de oorspronkelijke vordering van mevrouw B. beoogt m.b.t. de schadevergoeding wegens niet naleving van de regels inzake de beëindiging van de functie van externe preventieadviseur.

### 2.3 Vakantiegeld:

Nadat de eerste rechter een provisioneel bedrag van € 750 heeft toegekend, zijn partijen onderling tot een exacte afrekening gekomen, die afsluit op € 546,58; dit bedrag kan derhalve worden toegekend.

Er is geen hoger beroep in verband met de afwijzing van de vordering met betrekking tot de eindejaarspremie.

**Om deze redenen  
Het Arbeidshof,**

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid artikel 24.

Rechtdoende op tegenspraak,

Verklaart het hoger beroep van appellante ontvankelijk, doch ongegrond,

Verklaart het incidenteel beroep van de VZW Adhesia ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond.

Hervormt het bestreden vonnis en wijst mevrouw B. af van haar oorspronkelijke vordering tot het bekomen van een schadevergoeding wegens miskenning van de regels inzake beëindiging van de functie van preventieadviseur

Vernietigt het bestreden vonnis in zoverre het aan mevrouw B. een provisioneel bedrag van € 750 toekent in verband met het dubbel vakantiegeld en ~~het vakantiegeld bij uitdiensttreding en~~

trekt bij toepassing van art. 1062 Ger. Wb. dit onderdeel van de vordering aan zich en veroordeelt de NV Adhesia tot betaling aan mevr. B. van een bedrag van € 546,58 te vermeerderen met moratoire intresten vanaf 16 oktober 2002 en met de gerechtelijke intresten.

Veroordeelt mevrouw B. tot de kosten van beide aanleggen

deze belopend aan de zijde van mevr. F  
€ 126,49 dagvaardingskosten  
€ 205,26 rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg en  
€ 5000 rechtsplegingsvergoeding hoger beroep

en aan de zijde van de VZW Adhesia  
€ 205,26 rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg en  
€ 5000 rechtsplegingsvergoeding hoger beroep

★

★

★

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van de derde kamer van het Arbeidshof te Brussel op 11 april tweeduizend en acht.

L. Lenaerts: Raadsheer.

E. Van Laer: Raadsheer in sociale zaken als werkgever

H. Engelen: Raadsheer in sociale zaken als werknemer - bediende

L. Herregodts : Griffier

L. Lenaerts

L. Herregodts

E. Van Laer

H. Engelen

